60e jaar — N° 84 2 Woensdag 15 October 1913

hrijft in te Tongeren
H. COLLÉE, uit-
r en eigenaar van dit
OSTRIJDER ver-
at 's woensdags en
erdags.
ezendingen van brie-
geld of aankondigin
moeten franco
an worden aan den
ver Groote-Markt,
7-39, Tongeren.
lefoon N° 12

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement.
2 maal per week 4 fr. 's jaar
1 » » 3 fr.
Een blad afzonderlijk centiemen.
De abonnementen vooraf betaalbaar
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, verwittigingen en andere artikels, voorraan of binnenin het blad: 1 frank den drukregel.

Vie twijfelt daar aan ?

n wat !
el dat de liberalen en socialisten met
ezing van toekomende jaar zullen
en op de nieuwe lasten die het mi
rie heeft moeten leggen.
e kiezers moeten wel weten dat het
r den drang is van internationale
andigheden dat België zich heeft
te versterken in zijn leger. Dus
egenstaande onze betrachting naar
ig soldaten en weinig kanonnen, is
van moetens, willen wij ons laad —
arend boven alle landen — niet
gesteld laten aan overrompeling en
lming.
n is 't niet beter veel soldaten leveren
in vrede onder de wapens te marchee-
als weinig om die arme jongens ze-
en dag te zien omkomen in een bloedi-
oorlog ?
r is voorzeker veel geld noodig tot
onderhouden van zooveel duizenden
aten meer, maar ten eerste, de
en zijn gelegd op degenen die best be-
n kunnen (er zijn er zoovelen die rijk
den willen worden al is 't dat ze dan
r lasten zouden moeten betalen als
; ten tweede, is 't niet beter wat
r lasten te betalen aan ons eigene be-
rende mannen, als dat wij in 't geval
oorlog en klopping nog hoogere 'as-
zouden betalen aan vreemde bestu-
de mannen (want in België zijn de
en per kop, veel min als in de meeste
ere landen); en ten derde, zullen
liberalen en socialisten, zoo zij aan 't
tuur kwamen, de gestemde lasten
minderen ! Geenen knop ! Integen-
el, zij roepen al zoo lang naar den vol-
ekt algemeenen dienstplicht. Dus zij
llen nog meer soldaten als dat er nu
eten opgaan en dus ook zouden zij,
t min maar nog meer geld noodig heb
n om de kostente dekken. Ten vier-
, de liberalen en socialisten zouden
ldra den schooloorlog herbeginnen.
e oorlog zou — na die uithongering
n 30 jaren, na zoolang geen papen-
eesch meer geproefd te hebben — nog
weldiger zijn als in de jaren 80 ; dus
k meer geldverkwisting vragen ; dus
k meer nutteloze belastingen eischen;
gij, christene kiezers, zoudt nog meer
sten als nu betalen en uwe vrijheid
n geweten meteen aan den duivel op-
offerd hebben.
Hebt gij u goed, kiezers, houdt u goed
laat u niet verklikken door wat geroep
n uitgehongerde papenvreters.
Ons ministerie, met eenen de Broque-
lleaan 't hoofd, is aller achting waardig.
Wie twijfelt daaraan ?
— Ik !... ik !... roepen al de liberalen
socialisten.
Doch die laten wij roepen, de niet rechtzinnigen of rechtgeaarden tellen wij niet.

BUITENLAND

Frankrijk

EEN MONSTER. — Eene vreeselijke mis daad is gepleegd in de wijk Subac, gemeente Lemps. De genaamde Robert Marguerite, 22 jaar oud, heeft haar kind gedood en aan stukken gesneden ; daarna heeft zij het door de varkens laten opeten. De ontaarde moeder heeft hare misdaad bekend. Zij is aangehouden.

Oostenrijk.

EEN ROOFDIER. — Volgens de « Ceske Slowo, » een Praagsch blad, is sedert het begin van de vorige week bij de grens van Bohemen in het Böheemsche Woud en de bosschen bij Tabor een roofdier aan het spoken, en verontrust er den omtrek, gelijk de leeuwen, wolven en boschkatten de boeren van Stiermarken verontrusten. Dit roofdier is aan het einde van de vorige week in de bosschen nabij Praag geweest.

Zaterdag morgen heeft een boschwachter in de buurt van het dorp Libude het beest gezien en aangeschoten. De boschwachter zegde dat het dier bruingestreept was, iets van een wolf had maar een katachtigen kop had als een luipaard, en de ooren in de hoogte als een los. Men veronderstelt nu dat het een jachtluipaard is, ontsnapt uit de diergaarde van Klucky, die het in Toerkestan had gekocht. In den loop van deze week zal een groote jacht op het dier op touw worden gezet.

Duitschland.

GELUKKIG LEVEN. — Klinkenberg is een klein stadje nabij Frankfurt, waar alwie een gelukkig en stil leventje wil leiden, moet heentrekken. Niet alleen worden er daar aan het stadsbestuur geene lasten betaald, maar al de inwoners die er het burgerrecht hebben, trekken er nog eene jaarlijksche rente van 500 fr.

Het getal stervelingen die dit geluk genieten, beloopt slechts 1700, want Klinkenberg is slechts eene kleine gemeente ; zij heeft nochtans groote inkomsten, die zij vooral uit eene kleemaardegrot trekt.

Om in die zalige gemeente het burgerrecht te verkrijgen, hoeft men slechts 2,150 fr. te storten ; wie echter een meisje uit Klinkenberg huwt moet van verre na zooveel niet betalen.

— DOOR EEN FRETGEDOOD. — Een metser, zekere Stange, wonende te Passewalck (Pruisen) had eenige dagen geleden een fret gekocht, voore de konijnenjacht. Stange had het dier opgesloten in eene kooi die op eene kas in zijne slaapkamer stond.

Donderdag rond den middag, begon het kindje van zeven maanden dat in de kamer sliep geweldig te huilen. De ouders gingen zien en bevonden zich voor een schrikkelijk schouwspel. Het fret was uit zijne kooi ontsnapt en in de wieg gekropen, en zat te knagen aan het aangezicht van het kindje. Reeds was de neus geheel afgevreten.

Ondanks de bestezorgen van eenen geneesheer bezweek het arme wicht in de ijselijkste pijnen.

— EEN ZONDERLING AVONTUUR. — Een vertegenwoordiger van een Duitsche firma uit Munchen-Gladbach heeft te Warschau een avontuur beleefd, dat hem lang zal heugen. 's Ochtends kwam hij aan en begaf zich 's middags naar den Duitschen consul om dezen te verzoeken hem een tolk te willen verschaffen. Het consulaat was echter reeds gesloten en de Duitscher maakte dus eene wandeling door de aangrenzende straten en nam ook eene kerk in oogenschouw. Toen hij naar buiten kwam, werd hij door een politiebeambte aangehouden, naar de wacht gebracht en daar opgesloten. Van zijn verzoek om den commandant te mogen spreken of den Duitschen consul te mogen opschelien, werd geene rekening gehouden. Den geheelen nacht bracht hij door in eene cel, waar hem geen andere ververschiring dan een kop thee werd gegeven.

Den volgenden dag werd hem medegedeeld, dat hij aangehouden was op grond van eene wet, maatregelen bevattend voor de veiligheid van het land. Wat de veiligheid van het land te maken had met zijn bezoek aan eene kerk, begreep hij natuurlijk niet. De commandant liet zich nog steeds niet zien ; de aangehoudene werd echter naar de gevangenis gebracht, daar nogmaals afgetast en gedwongen alles, wat hij zich had, af te geven. Van 3 tot 8 ure moest hij nu op het voorplein van de gevangenis wachten, toen met acht andere gevangenen een bad nemen en zijne kleederen laten ontsmetten. Zondag en maandag bleef hij in de gevangenis. Eerst maandag werd hij vrijgelaten, na eerst een kort verhoor te hebben ondergaan.

— HIJ WAS GAAN VLIEGEN. — Woensdag namiddag had op het vliegplein van Johannisthal, dichtbij Berlijn, tijdensden vierden dag van de vliegmeeting, een tragisch-komiek voorval plaats.

Een schoon jongman, vergezeld van een zeer lief jong vrouwtje, keek naar de vluchten der luchtvaarders, toen plots voor hem een bejaard heer, vergezeld van eenen gendarm, op hem toetrad en verzocht zijnen naam en bedrijf op te geven.

De jongman schrok hevig en koos het hazenpad, achtervolgd door den ouden heer en den gendarm.

De jongeling die zeer vlug was, sprong over de afsluiting van het vliegplein, terwijl zijne vervolgers die den sprong niet dierven of konden aangaan, trachtten langs de poort binnen te geraken.

Maar daar stuitten zij op het verzet der wachters. - Niemand mag op het vliegplein, tenzij de luchtvaarders en de mekaniciens, zoo werd uitdrukkelijk bevolen. » zoo antwoordden zij op het aandringen van beiden.

Terwijl de oude heer en de gendarm aan het pogen waren de wachters te bepraten, snelde de jongman naar eenen luchtvaarder die op het punt stond te vertrekken. In een paar woorden verhaalde hij hem zijn geval : Hij was de vriend der dame met wie hij stond te kijken, en dat de oude heer haar man was die lont had geroken en die hem met een gendarm opdaagde om de overtreding te doen vaststellen. » Als zij mij te pakken krijgen, zullen zij natuurlijk alzoo weten wie ik ben, en dan ben ik verloren. Toe neem mij met u mee, als het u belieft ! »

De luchtvlieger liet zich bepraten. Hij hielp den jongman in het schuitje voor passagiers klom op zijne beurt in zijn vliegtoestel, zijn mekanicien stak de schroef in gang, en een paar sekonden nadien verhief de aeroplaan zich in het luchtruim juist op het oogenblik dat de oude heeren de gendarm, gansch bezweet en buiten adem ter plaatse aankwamen !

Tien kilometers verder landde de luchtvlieger en zette zijn passagier af, die na duizenden bedankingen, naar de bijgelegen statie liep.

Eene Zeeramp

Een Transatlantieker in brand. Talrijke slachtoffers.

De steamer « Volturno », op weg van Kanada naar Rotterdam, leed Vrijdag avond, om 9 u. 26 m., op 48°20 breedte en 38°3 lengte schipbreuk.

Het schip vroeg bij middel van zijn draadloos telegraaftoestel om hulp. Tien stoomers vaarden onmiddellijk in de aangegeven richting, en kwamen gelukkiglijk nog in tijds om het meerendeel der passagiers te redden, hetzij volgens de laatste telegrammen, 750 personen.

Van 19 opvarenden is men tot hiertoe zonder de minste tijding en men denkt dan ook dat ze verdronken zijn.

Het verhaal der ramp volgens het scheepsdagboek der Carmania. — Honderd en zeventig slachtoffers.

De transatlantieker « Carmania » is Maandag, om 2 ure, te Liverpool aangekomen.

Zieher het verhaal der ramp volgens het scheepsdagboek van den stoomer :

De passagiers der *Germania* waren aan het ontbijt, Donderdag morgend, wanneer zij vernamen dat een radiotelegram aan boord was ontvangen meldende dat, 78 mijlen van daar, een schip in brand stond. Zij wisten echter niet dat het uiterste noodsignaal S. O. S. ook was overgeseind.

De stoom werd op de hoogste drukking gebracht, en het schip bereikte zijne grootste snelheid. Vier uren later kwam het in de nabijheid van den « Volturno ». Men vernam dat er brand was ontstaan in het koopwarenruim en dat het vuur zoo erg woedde dat de kapitein besloten had, geene andere uitkomst ziende, het schip aan zijn lot over te laten en alleen de opvarenden te redden.

Voor de aankomst der Barmania, waren er reeds twee booten, ieder 35 man bevattende, in zee gelaten en hadden zich van den Volturno verwijderd, doch de andere reddingsloepen werden bij het uitzetten verbrijzeld en deze die er eene wijkplaats hadden gezocht, kwamen in de golven om.

De kapitein der « Carmania » zond eene reddingsloep, onder bevel van eenen luitenant, met zendingen de « Volturno » op zijde te stevenen doch het was onmogelijk het ongelukkig schip te bereiken, waar gestadig overgroote golven oversloegen.

Geene gemeenschap tusschen de Carmania, en den Volturno kunnende tot stand brengen, verwijderde zich de sloep.

De Carmania echter zond ook langs alle kanten radio telegrafische noodseinen, die door verscheidene stoomers, opgenomen werden.

Alle mogelijke pogingen werden intusschen aangewend, om eene gemeenschap tusschen beide vaartuigen tot stand te brengen.

De kapitein van den « Volturno » liet alsdan eenen boot in zee, met eenen officier en vier manschappen, om den ter plaats gekomen stoomer « Kürfurst » te bereiken, doch de sloep werd verbrijzeld en de bemanning met groote moeite gered.

Om 9 ure 30 werd gansch het zwarte uitspanseel door eenen rooden gloed verlicht.

De kapitein van den *Volturno* zond een laatste noodsein. Twintig minuten later hoorde men eene geweldige ontploffing die over het lot van het vaartuig besliste.

Tusschen 9 ure 30 en 10 ure werd de zee eenskaps kalmer en men kon bestatigen dat het meerendeel der passagiers van den *Volturno* behouden gebleven waren.

Men heeft echter weinig hoop de twee sloepen die met 70 personen beladen van den Volturno zijn afgevaren, weder te vinden.

Het bepaald getal slachtoffers is 170.

Wanneer de kapitein der « Carmania » het hopeloose van den toestand inzag, deed hij door de telegrafisten den Narragansett ter hulp roepen, eenen stoomer geladen met petrool, dien hij in de nabijheid wist. Zijn doel was de Narragansett te aanloeken, olie op de woedende golven uit te storten, ten einde de zee te bedaren.

De kapitein der « Narragazett » antwoordde dat hijter plaats snelde en inderdaad onder den morgend kwam het schip aan.

De bemanning begon alleen met olie in zee te potapen, wat de golven in korten tijd grootelijks bedaarde. Alsdan werd de redding betrekkelijk gemakkelijk, en al de passagiers en de bemanning op de verschillige stoomers overgebracht zijnde, liet men het brandende wrak aan zijn lot over.

Op zoek naar het wrak.

De Lloyd meldt dat het Engelsche ministerie van zeewezen bevel heeft gegeven aan den kruiser Dunéga, op zoek te gaan naar het wrak van den Volturno, ten einde hetzelve dat een gevaar voor de scheepvaart oplevert in den grond te boren.

BINNENLAND.

Magazijn van schoenen, Nationale Laars, 1, St-Gillisstraat Luik.
Engelsche en Amerikaansche schoenen, de schoonste verzameling der plaats (Modern style).
Bijzonder werkhuis voor reparatiën en op maat.

BRUSSEL. — EEN ONEERLIJKE GARÇON. — Een handelaar uit de provincie kwam zondag in een hotel der Regierplaats, te St-Joost ten-Noode, avondmalen. In betaling gaf hij een banknotebriefje van 1000 fr. De garçon ging meen om het te wisselen, maar kwam niet meer weer. Het is een Franschman, zekere Albert Lemart, ten minste zoo heeft hij opgegeven, maar men weet niet of dit geen valsche naam is. Maandag morgend heeft men den voorschoot van den dief op eene bank der Louizalaan gevonden.

— **Plezierreis naar Parijs, — 31 October, — 5 dagen, 50 fr.**
Hotels, spijshuis, rijtuigen, enz.
Best. P. Fastré, rue Lairosse, Luik.

KORTRIJK. — HET GEVAAR DER VUURWAPENS. — Zondag namiddag waren de kinderen van A. Van Nieuwenhuyse, op eene kamer aan het spelen. De 8jarige Robert drong in een koffer en haalde er een geladen revolver uit. Het gevaar niet kennende, begon hij er mede te spelen toen eenskaps een schot afging en een kogel zijne linkerhand doorboorde. Op 't gerucht